

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2016/2017

Vysokoškolská kvalifikační práce (diplomová práce)

posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: BcA. Kateřina Siegllová

Název práce: Na Pasniku

Slovní hodnocení:

Kateřina Siegllová předkládá jako svoji diplomovou práci velkoformátovou kresbu mikrotužkou na papíře. Pohled do útulného zákoutí lesa na kusu hutného papíru pohozeného jako nějaká nadstavbová vrstva, kterou někdo kvůli okolnostem připevnil na stěnu, skromně a bezprostředně přitahuje pozornost k detailnímu prohledávání dalších pohozených kousků navrstvených uvnitř obrazu.

Už ze způsobu adjustace jde vidět, že to, co Kateřině při práci dává největší smysl se skrývá někde uvnitř ve fascinujícím procesu kresby nejsubtilnější tužkou na tak obrovské ploše. Několikaměsíční každodenní vyplňování plochy v upnutí se na jediný obraz nesoucí osobní historii se stává každodenní rutinou, rituálem, meditací, terapií. Sledujeme místa vysoké soustředěnosti, radosti, obsesivního zaujetí detailem, únavy, nebo dokonce i místa, kam ani Kateřina sama sebe nedokázala pustit a zanechala je tuhou tužky nedotknutá. Z toho všeho se pro nás seskládává obraz reinterpretace emocí její vlastní minulosti a dětské paměti orámované do konkrétního času a znovuprožívání jednoho výjevu - soustavně zachycovaného a fyzicky navštěvovaného kusu lesa. V tomto intimním rozpadu linearity emocí a časoprostoru se tak dotýká sama pro sebe něčeho věčného a ryzího. Aniž by byla pouze fascinovaná zanikáním a smrtí okamžitě nabízí i to, co změna v sobě přináší. Na rozdíl od jejich předchozích prací se Kateřina nezaměřuje na estetizaci motivu, ani řešení adjustace a přistupuje k divákovi s odzbrojující čistotou a upřímností, proto hodnotit celou věc formálně pro mě nemá smysl.

Za obzvláště citlivé považuji udržení se těsně na hranici mezi tím co je řečeno a co už zůstává nedohledné. Téma které chtěla Kateřina ztvárnit se tak neděje pochopením principu v obraze, ale jen pocítěním neidentifikovatelného neklidu, který ale dobře známe.

Může nám připadat, že se práce dotýká ekologie nebo témat spojených v dnešní době s tolik slyšeným pojmem antropocénu, například jeho duchovní podoby, ale všechno to jsou zase jen další vrstvy, které přes práci můžeme ze sebe přehodit, podle toho, jak moc je les, každého z nás temný, nebo strašidelný.

Otázky k rozpravě:

– Co je to svě t? ptali se.

– Svě t, no, to máte... to jsou trávy a potom ješ tě jiné vě tš í trávy, a kamínky a jiné velikánské kamínky, a kapky rosy a moc kapek rosy dohromady.

– Aha, ř ekli hlemýžď kové.

A zase se houpali a lezli sem tam a vš ecko se jim líbilo. Bud' te radš í ve stínu, radila jim Kateř ina. Mě la o ně starost. Byli ješ tě miminka.

(Neplač Muchomůrko, Daisy Mrázková)

Závěrečné hodnocení: Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval(a): Veronika Vlková

Datum:

Podpis: